

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἴκτορα νηυσὶ πέλασσε,
τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τινα ἔλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρῳέεσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἄλως ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβιάς· τρέμε δ' οὖρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἴκετο τέκμων
Αἰγίας, ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύχεται ἄφθιτα αἰεὶ.
ἔνθ' ἐλθῶν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
ρίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθεῖης βένθεσι λίμνης
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὦχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῳῆες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλη
Ἴκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο
ἄβρομοι αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήροχος ἐνοσίγαιος
Ἀργεῖους ὄτρυνε βαθεῖης ἐξ ἄλως ἐλθῶν
εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρῶτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
Αἴαντε σφῶ μὲν τε σώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆς μνησαμένω, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους

Τρώων, οἱ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
ἔξουσιν γὰρ πάντας ἔυκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδῃα μὴ τι πάθωμεν,
ἦ ῥ' ὄ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει
Ἔκτωρ, ὅς Διὸς εὐχετ' ἔρισθενέος πάϊς εἶναι.
σφῶϊν δ' δε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκόπων πλησεν μένεος κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἔλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
αὐτὸς δ' ὡς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
ὡς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἴαν ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι
μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
οὐδ' ὄ γε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ῥεῖ ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμῶσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὦρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ καὶ οἶος
Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμη γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
Τρώας, τοὶ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Ληϊτόν ἦλθε κελεύων
Πηνέλεων θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὄ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἰδῶς Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλείοιο,
νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι
δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,

Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἱ τὸ πάρος περ
φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἶ τε καθ' ὕλην
θῶων παρδαλίω τε λύκων τ' ἦτα πέλονται
αὐτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπι χάρμη·
ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
μῖμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἠγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
ὑμεῖς δ' οὐκ ἔτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθίη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονες τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.

ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἅς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἵππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
ὄν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὦση
ρήξας ἀσπέτω ὄμβρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ὑψὶ δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δὲ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὑλῆ· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὥς Ἔκτωρ εἶος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἴες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρῶεσσι γεγωνῶς·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοὶ
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

ἀλλ' οἴω χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἕτερόν με
ᾠρσε θεῶν ᾠριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη
κοῦφα ποσὶ προβιβᾶς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῶ
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη
ταυρεῖην· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῶ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῶ
ἔγχος Μηριόναο δαίφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρωσ
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὁ ξυνέαξε.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυίππου Μέντορος υἱόν·
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ ἐς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
ναῖε δὲ παρ Πριάμω· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὔρατος ἔγχει μακρῶ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ὡς
ἢ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῶ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·
ὡς πέσεν, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
Τεῦκρος δ' ὀρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος
νισόμενον πόλεμον δὲ κατὰ στήθος βάλε δουρὶ·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
Ἔκτωρ δ' ὀρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῶ
Ἔκτορος· ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
ᾧσε δὲ μιν σθένει μεγάλω· ὃ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί.

Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεὺς
ἄρχοι Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς
ὡς τε δύ' αἴγα λέοντε κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε,
ὡς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Οἰλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,

ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησι.

καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὄτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδεα τεύχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν
ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῶ.
τὸν μὲν ἐταῖροι ἐνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἦϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῆς Θόαντι
ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἴες Ἀχαιῶν;

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
ὦ Θόαν οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὐτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὐτέ τις ὄκνω
εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτω
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήτιος ἦσθα,
ὄτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
τῷ νῦν μῆτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἦματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρῆ
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δῦ' ἐόντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν,
νώϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.

ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
δεικνύς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγύς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενεῖος·
Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχὺ φίλταθ' ἐταίρων
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπῶν καὶ δηϊοτῆτα;
ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκῆ,
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθα ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,
ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον
ἀσπίδα Διήφοβοιο βαλῶν ὑπερηνορέοντος.

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
δούρατα δ' αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δήεις
ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ οἴω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαί
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν ποῦ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
οἶδ' ἀρετὴν οἴός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαίδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη·
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἴζει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας οἰομένω, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος ἠὲ τυπείης
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἠ στέρνων ἠ νηδύος ἀντιάσειε
πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
ἔσταότες, μὴ ποῦ τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίην δὲ κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.

ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
οἴος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμον δὲ μέτεισι,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβῆς
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν·
τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἦϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῶ.
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη πῆ τὰρ μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτω
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.

τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
νησοὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Αἴαντές τε δῦω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἷ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο
Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
αἰπὺ οἷ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητὸς τ' εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν
χαλκῶ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥήξῃνορι χωρήσειεν
ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶϊν δ' δ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἶδομεν ἠέ τω εὐχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ἧ μιν ἀνώγει,

οἷ δ' ὡς Ἴδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβησαν·
τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἦματι τῶ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἷ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἴστασιν ὀμίχλην,
ὡς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῶ
ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὄξεϊ χαλκῶ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησι
μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγῇ χαλκεῖή κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

τῶ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῦω Κρόνου υἱὲ κραταιῶ
ἀνδράσιν ἠρώεσσι ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἔκτορι βούλετο νίκην
κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἠθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἄργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθῶν
λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἦχθετο γάρ ῥα

Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἧ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
λάθρη δ' αἰὲν ἐγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἐοικῶς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας
Ἴδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἴας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσῆσι πιθήσας.
Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδη Πριάμω· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπιούμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσης εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἔπε', ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμω, ἐπεὶ οὗ τοι ἔεδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.

ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
ἦρως Ἴδομενεὺς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθ' ἐπαμύντωρ
πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
Ἴδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
ἠὲ πίτυς βλωθρῆ, τήν τ' οὖρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς
βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας ἄς πάρος εἶχεν,
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηῖων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἴδομενῆος
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴση,
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῶ
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσο' ἀραρυῖαν·
τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην ὕψηνορα ποιμένα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας·
οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κείτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
εἰς Ἄϊδος περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὦπασα πομπόν.

ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ εἰς ἀμέλησεν ἐταίρου,
ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήρηες ἐταῖροι
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

Ἰδομενεύς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
ἢ τίνα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
ἢ αὐτὸς δουπήσασθαι ἀμύνων λιογόν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
ἦρω' Ἀλκάθοον, γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο,
πρεσβυτάτην δ' ὦπιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρω· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὠριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
θέλξας ὅσσοι φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
ἀλλ' ὡς τε στήλην ἢ δένδρον ὑψιπέτηλον
ἀτρέμας ἐσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
ἦρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖτον ἄυσεν ἐρειακόμενος περὶ δουρὶ.
δουπήσεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας
Δηΐφοβ' ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεις ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτω,
δαιμόνι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτην ἐπίουρον·
Μίνωας δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσο' ἀνδρεσσιν ἀνακτα
Κρήτην ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν
σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.

ὥς φάτο, Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν
ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἄψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.

δε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὀμίλου
ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ
οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε νῦν σε μάλα χρή
γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
ἀλλ' ἔπευ Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
ἀλλ' οὐκ Ἴδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σὺς οὔρεσιν ἀλκί πεποιθῶς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας·
ὥς μένεν Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόν· αὔε δ' ἐταίρους
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μῆστωρας αὐτῆς·
τούς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
δεῦτε φίλοι, καί μ' οἶῳ ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἠβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ
αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι
Δηΐφοβὸν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἱ οἱ ἄμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὥς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει
ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ.

οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἀνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων
Αἰνεΐας τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἄρηϊ
ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενῆος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
αἰχμῆ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ῶχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
ἦφυσ· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὠμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
οὕτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' ἐόν· βέλος οὕτ' ἀλέασθαι.
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
τρέσσαι δ' οὐκ ἔτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
Δηίφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενῆς αἰεὶ.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
υἷον Ἐνυαλίοιο· δι' ὠμοῦ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῶ.
οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
υἱὸς ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεοῖσι νέφεσσιν
ἦστο Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἔνθά περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.

οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν·
Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὡς
ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἱ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρῆα στενάχοντα
τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρὸς.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ἐνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμόν τύψ' ἐπὶ οἱ τετραμμένον ὀξείῃ δουρὶ
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὕτας ἐπαίξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὑπτίος ἐν κονίησι
κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὠμων
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὕταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῶ
Ἀντιλόχου· περὶ γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἷον ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον
Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξεῖ χαλκῶ
ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν' ὡς τε σκῶλος πυρίκαυστος
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἐνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
ἦσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσιν·
ὡς ὃ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυθ' ἀπερ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσας ἔγγυθεν ἐλθῶν
ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωϊ ἄνακτι
ὀξύ δόρου κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκε.
τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ἔειπ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰστῶ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωήν
θρῶσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ,
ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
τὴν βάλεν ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρεφεῖ οἶος ἄώτῳ
σφενδόνῃ, ἢν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.

Πείσανδρος δ' ἰθύς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δὲ
σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·

ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῶ
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπτετο νίκην.
'Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπὶ ἀσπίδος εἴλετο καλήν
ἀξίνην εὐχαλκον ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
μακρῶ ἐυξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον
ρίνὸς ὑπερ πυματῆς· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
ιδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων
Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς
ἦν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῶ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·
οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰ ψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
νῦν αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
οἶον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεται ὑβριστῆσι
Τρῳσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πτολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξ αὐτὶς ἰῶν προμάχοισιν ἐμίχθη.

ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
'Αρπαλίῳ, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίσκῳ
ἐς τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότε Ἄτρείδαο μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
πάντοσε παπταίνων μὴ τις χροῖα χαλκῶ ἐπαύρη.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστόν,
καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθὶ φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δὲ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξείνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
τοῦ ὅ γε χωόμενος πρόφει χαλκήρε' οἴστον.
ἦν δέ τις Εὐχύνωρ Πολυίδου μάντιος υἱὸς
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυίδος
νοῦσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωῆν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο. καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ῶχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἤδη
ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοίος γὰρ γαῖήοχος ἐννοσίγαιος
ὄτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν ἦ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τείχος ἐσᾶλτο
ῤηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθε
τείχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχη αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.

ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἔλκεχίτωνες
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
σπουδῆ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ῶσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἔκτορα δῖον
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θεῖοιο
ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Ὀϊλεύς·
αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες
ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο·
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχύς υἱὸς
ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὖξοον ἀμφὶς ἔεργει
ἰεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
ὥς τῷ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἱ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο

ὄπποτε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδη μεγάλητορι Λοκροὶ ἔποντο·
οὐ γάρ σφι σταδίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρεφεῖ οἶος ἄώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεπειθότες, οἷσιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντες Τρώων ρήγνυντο φάλαγγας·
δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ,
οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρώες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἵστοί.

ἔνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρώες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
Ἔκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὐνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα
τοῦνεκα καὶ βουλῆ ἑθέλεις περιιδμεναι ἄλλων·
ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυήσῃαι αὐτὸς ἐλέσθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
ἄλλῳ δ' ὄρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἰοιδῆν,
ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδη·
Τρώες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν
οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν
ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν
αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
πᾶρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἔγωγε
δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἴω.

ὧς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

ἢ ῥα, καὶ ὀρμήθη ὄρεϊ νιφόντι ἐοικῶς
κεκλήγων, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδῆν.
αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ἰρτάκου υἱὸν
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·

ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
ποῦ τοι Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἔκτορ ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι,
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἐταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλάξ.
οἷω Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακρῆσι τετυμμένω ἐγχείησιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ' ὄππη σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.
πὰρ δὲ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως·
βᾶν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν
ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμύν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ' υἱ' Ἴπποτίωνος,
οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοὶ τῆ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδον δέ,
θεσπεσίω δ' ὀμάδω ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
Ἔκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιοῦ ἴσος Ἄρηϊ
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων·
δαιμόνιε σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσσεαι αὐτῶς
Ἀργείους; οὗ τοί τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θῆν ποῦ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

νηας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὖ ναιομένη πόλις ὑμῆ
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῶ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὀππότε φεύγων
ἀρήση Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
θάσσοντας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἷ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.

ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
αιετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῶ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ·
Αἴαν ἀμαρτοεπές βουγάϊε ποῖον ἔειπες·
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσειαι, αἶ κε ταλάσσης
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροὰ λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῶ καὶ σάρκεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠχῆ θεσπεσίη, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἠχῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.